

votum quam debitum ad omnia famulatum. Attendentes quod ¹⁾ amaris tribulationibus et persecutionibus asperis dilectus sotius noster P. lator presentium miserabiliter impulsus sit et eversus, in afflictiones ejus spiritum compassionis emittimus, et eidem ex affectu caritatis sincerissime condolemus. Quis enim adversitatibus ipsius non condoleat, dum modo diligenter consideret subsannationes et derisus, jacturas et labores, quibus frequentissime lacessitus per invidiam ad sedem apostolicam totiens recurrere compellatur? Etenim illi qui ejus passionibus compati debuerunt, et intra sua viscera misereri, in eum movent capita sua, eundem contumeliis affligentes eo quod ad apostolicam clementiam tam frequenter accedens videatur vagus et profugus super terram, nec a vobis aliquando consolationem vel misericordiam consequatur, sed potius a sinu pietatis apostolice exputus laborintum desperationis incidat, et confusus deficiat et arescat; immo quod videatur verius, ut tot pressuris involutus expiret, invidiam et iniquitatem deprimentium non aliter placaturus. Cum igitur prefatus P. ob illatas sibi injurias spreto dispendio corporis sui ad fontem misericordie, ad magnam multitudinem dulcedinis vestre iterato compellatur accedere, paternitati vestre et dilectioni, de qua spem concipimus indubitata, quantumcunque possumus supplicamus, quatinus habentes pre oculis preces nostras, insuper vexationes ipsius et jacturas in misericordia et miserationibus respicientes, miserie ipsius misereamini, et pias ejus preces obtentu Dei et interventu precumstrarum misericorditer admittatis, ita ut preces nostras sibi sentiat profuisse, et ut ipse in reditu suo de vestri suffragii consolatione gloriatur, et emuli sui induantur sicut diploide confusione sua.

1) quam?